

1 במאי 2013: הצהרת הארגון האנרכיסטי קומוניסטי "אחדות"

127 שנות מאבק

במאי 1886 יצאו האנרכיסטים בשיקגו להתקומם על תנאי העסקתם במאבק לקיצור יום העבודה ל-8 שעות. ההפגנה השלווה דוכאה על ידי המשטרה, כאשר אדם אלמוני, ככל הנראה פרובוקטור משטרתי, השליך פצצה אל תוך הקהל, ובעקבות זאת השוטרים החלו לירות אל עבר העובדים המפגינים ולטבוח בהם. המהומות נגמרו במעצרו של 8 אנרכיסטים, ממובילי ההפגנות, שנשפטו לגזר דין מוות (מלבד אחד הנידון למאסר) ללא כל הוכחות, באחד המשפטים הידועים לשמצה בהיסטוריה של ארה"ב. לזכר האירועים הללו, מצויין ה-1 במאי. 127 שנים מאז, אנו עדיין נאבקות בקפיטליזם, מאבק המשנה צורה ככל שהניצול והדיכוי תחת הקפיטליזם משתנים.

משבר הקפיטליזם והאביב הערבי

על רקע המשבר הקפיטליסטי הבינלאומי וניסיונותיהם של בעלי ההון לגלגל את ההפסדים שלהם על העובדים בצורת מדיניות צנע, התחדש המאבק האנטי-קפיטליסטי העולמי ותפס תאוצה. בספרד, יוון ומקומות נוספים, מאות אלפים יצאו לרחובות. עם ההתעוררות ברחוב הערבי ב"אביב הערבי", המונים נאבקו לא רק כנגד המשטרים הפוליטיים המדכאים אותם אלא גם כנגד השיטה הכלכלית שמשרתת את האליטות שבשלטון. מתוך המאבקים הללו, קמו תנועות אנרכיסטיות במצרים, תוניסיה, לבנון, ירדן וסוריה, הממשיכות במאבק גם כיום. בינתיים אצלנו, קמה המחאה החברתית הגדולה ביותר שידעה ישראל.

8 האנרכיסטים משיקגו

רוכבים על הגב שלנו

בניגוד למה שטוענים שסתיו שפיר ואיציק שמולי, ה"פוליטיקאים של המחאה", הפוליטיקה הרפורמיסטית הפרלמנטרית היא לא הצעד המתבקש הבא בעקבות המחאה. הסיבה לדעיכת המחאה איננה שהדרך היחידה לשנות את השיטה היא דרך הכנסת. המחאה דעכה כיוון שלא די בהפגנות ועצרות, ואלו נכשלו להביא לתוצאה לה קיוו מאות אלפים שיצאו לרחובות. לא כך

משנים יחסים חברתיים-כלכליים. המחאה דעכה כיוון שלא הצליחה לקחת את השלב הבא, לאתגר את ההון והשלטון במציאות ולא רק בסימאות. כניסתם של שפיר ושמולי לפוליטיקה אינה התקדמות עבור המחאה או ביטוי שלה, אלא רגרסיה המעידה היטב על היעצרותה ועל הצורך לחדש אותה.

לעבר סוציאליזם חירותני

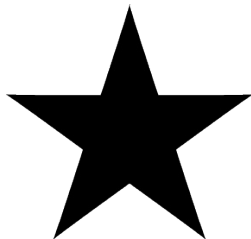
אירועי המאה ה-20 אימתו את העיקרון האנרכיסטי: לא ייתכן סוציאליזם בלי חירות, לא תיתכן חירות בלי סוציאליזם. ממשלות שקמו לכאורה בשם עקרונות הסוציאליזם והקומוניזם, התגלו כמשטרים דכאניים וברוטליים, הנשלטים על ידי מיעוט ביורוקרטי כנגד האינטרסים של העובדות והעובדים. במקום לקדם את שחרור העובדות והעובדים, משטרים אלה יצרו לו אויב חדש. ניסיון זה הבהיר את שאנרכיסטים חשבו מאז ותמיד: רק באמצעות מאבק חירותני ודמוקרטי נוכל להשתחרר מכבלי הקפיטליזם.

רק אנחנו יכולות להיאבק למעננו. השחרור שלנו יהיה מעשה ידנו, או שלא יהיה כלל.

למען מאבק בלתי מתפשר בקפיטליזם, במיליטריזם, בגזענות, בסקסיזם, בהומופוביה, בהרס הסביבה –

למען חברה חופשית, שיוויונית ודמוקרטית –

למען אנרכו-קומוניזם!

אחדות

“אחדות” הוא ארגון אנרכיסטי קומוניסטי הפועל בישראל-פלסטין.
ליצירת קשר -

דוא"ל: ispaunity@gmail.com

בלוג: <http://:unityispa.wordpress.com>